

آثار جمعیت شهری و روستایی و باز بودن تجاری بر نرخ بیکاری در اقتصاد ایران

محمد فرهنگ دوست^۱، مسعود نونزاد^۲

^۱ کارشناسی ارشد اقتصاد، دانشگاه آزاد اسلامی شیراز، ایران

^۲ دانشیار گروه اقتصاد، دانشکده اقتصاد و مدیریت، دانشگاه آزاد اسلامی شیراز، ایران

چکیده

اشتغال و بیکاری از جمله موضوعات مهم اقتصادی هر کشوری است که تاثیر تعیین کننده ای در توسعه یافتگی و پیشرفت کشور در همه شئون دارد که هدف اصلی این تحقیق هم تعیین تأثیر جمعیت شهری و روستایی و باز بودن تجاری بر نرخ بیکاری در اقتصاد ایران در سال های ۱۳۵۲-۱۳۹۳ می باشد. در مقاله حاضر با استفاده از روش اقتصاد سنجی تصحیح خطای برداری (VECM) به تجزیه و تحلیل پرداخته شده است که نتایج حاصل از آن نشان می دهد که در بلند مدت افزایش جمعیت شهری و روستاها منجر به افزایش بی رویه ی بیکاری می گردد و هرروز مشکلی بر مشکلات افزوده می شود در صورتی که آزاد سازی تجاری در کوتاه مدت موجب تخریب شغل می گردد؛ اما در بلندمدت با انجام اصلاح های اقتصادی و ثمربخشی آن، ایجاد فرصت های جدید شغلی بیشتر از تخریب شغلی شده که باعث کاهش نرخ بیکاری می گردد، پس در نهایت نتایج حاصل نشان می دهد که جمعیت شهر نشینی و جمعیت روستا نشینی دارای اثر مثبت و باز بودن تجاری ارتباط منفی با نرخ بیکاری دارد.

واژه های کلیدی: بیکاری، جمعیت شهری، جمعیت روستایی، باز بودن تجاری، الگو تصحیح خطای برداری

مطالعات اقتصاد، مدیریت مالی و حسابداری

دوره ۴، شماره ۱، بهار ۱۳۹۷، صفحات ۱۴-۱